

Amb estampetes de Zapatero

Joan Ignasi Pla serà proclamat candidat a la presidència de la Generalitat Valenciana pel PSPV-PSOE aquest 20 de maig. A la tardor, el partit escollirà alcaldables a Castelló, València i Alacant. La gran esperança, en tot cas, és Zapatero.

Al PSPV-PSOE creuen els dits perquè a les 0 hores de l'11 de maig del 2007, quan presenten el cartell electoral amb què demanaran el vot als ciutadans, aquest siga bicèfal. Fins i tot els militants més ateus s'hi aferrarien, com si es tractara d'una estampeta, amb devoció infinita.

La possibilitat que el cap de l'executiu espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, avance deu mesos les eleccions esta-

tals i les faça coincidir amb les municipals i autonòmiques del 27 de maig de l'any vinent, pren cos.

Si bé els cercles socialistes no s'estan de recordar que el desig de Zapatero és esgotar la seua primera legislatura, de motius, per no fer-ho, n'hi ha: les negociacions amb ETA, els retocs constitucionals i, sobretot, l'estabilitat parlamentària. Les fotografies amb el president de CiU, Artur Mas, fan evident el desig de cercar noves aliances —una vegada les lleis socials han estat possibles gràcies al suport d'ERC i Esquerra Verda—. Al cap de Zapatero, però, no hi ha Josep Antoni Duran i Lleida amb cartera de ministre. El cap de qualsevol polític està segrestat per dues paraules: majoria absoluta.

Zapatero, que controla magistralment el *tempo* de la política, no pensaria en els rèdits que la hipotètica unificació electoral reportaria a Pla o a Rafael Simancas —líder del PP a la Comunitat de Madrid—. Ara bé, un dels més alts dirigents del PSPV-PSOE assegura a aquest setmanari que si les Corts espanyoles —“mai no se sap”— es dissolen abans del març del 2008, “està clar que els comicis estatals coincidirien amb els autonòmics, i no tindria sentit fer-los aquesta tardor o la vinent”. Els socialistes va-

lencians obtenen els seus millors resultats en les urnes estatals.

La qüestió és que el PSOE ha avançat la celebració de les primàries de l'octubre al maig en cinc autonomies —a més de la valenciana, les Illes Balears, Madrid, la Rioja i Múrcia—. Pla, a qui no oposaran resistència —el 2002 va competir amb Ciprià Ciscar, que amb prou feines va recollir el 20% del suport de la militància—, podrà treballar ja amb la certesa que optarà a succeir Francesc Camps. A Ferraz —seu federal del partit— tenen clar, a més, que hi ha cinc objectius cabdals: presidir el País Valencià i la Comunitat de Madrid, i ostentar les alcaldies de València, Madrid i Màlaga. Tots cinc reptes són complexos, però menys si Zapatero demana aquell mateix dia ser reelegit també a la presidència del Govern.

Al PSPV-PSOE afirmen, orgullosos, que Zapatero visitarà el País Valencià més sovint que no ho ha fet fins ara. I no sols això. N'hi ha que preveuen que, en la propera cita electoral al Congrés, el número 1 per València l'ostentarà la vicepresidenta primera espanyola, María Teresa Fernández de la Vega, una de les persones més valorades de l'executiu de Zapatero. Pedro Solbes —vicepresident segon i ministre d'Economia— i >>

RAFA GIL / EFE

El secretari general del PSPV-PSOE, Joan Ignasi Pla, saludaria una coincidència de comicis municipals, autonòmics i estatals, ja que li aportaria un plus de vots. Teresa Fernández de la Vega per València, Jordi Sevilla per Castelló i Pedro Solbes per Alacant poden encapçalar les llistes al Congrés.

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
ENMIG D'UNA TRAVESSA PEL DESERT

Rafa Rubio

Des que el 1991 el PSPV-PSOE va abandonar l'alcaldia del cap i casal, els resultats han estat ben magres. Aquell any, Clementina Ródenas va recollir el 37% dels vots; el 1995, Aurelio Martínez va quedar-se en un ínfim 24%; el 1999, Ana Noguera va arribar al 29%, mentre que Rafa Rubio, el 2003, va sumar dos punts més. Lluny, encara, d'una Rita Barberà que no baixa del 50% dels sufragis. Les baixes xifres a València, a més, afecten el PSPV-PSOE a àmbit autonòmic: el PP pràcticament dobla la distància mitjana amb els socialistes, a l'urna de la Generalitat.

Tot indica, però, que els socialistes repetiran candidat l'any vinent. Rubio controla l'agrupació municipal, sempre sotmesa a la divisió interna. Hi ha posat pau, però no pertany al cercle de confiança de Joan Ignasi Pla, com es va demostrar al setembre, quan el ministre Sevilla va afirmar, en una multitudinària conferència a la qual van assistir Barberà i Rubio, que

tenia "una sorpresa preparada" per recuperar València.

De seguida van brollar una sèrie de noms carismàtics –els diputats al Congrés Ciprià Ciscar i Carme Alborch, o el senador Joan Lerna– i menys carismàtics –com ara la secretària de política econòmica i ocupació del PSOE, Inmaculada Rodríguez Piñero–. El fet, però, és que, dels carismàtics, ningú no estaria disposat a posar la cara en unes circumstàncies tan adverses, amb Copa de l'Amèrica inclosa. Alborch, de fet, va poder ser candidata l'any 1999, però va estimar-se més no fer-ho, ja que havia de competir amb tres candidats més en les primàries.

Madrid pot nomenar el candidat sense fer-hi primàries, però no caldrà tant. Rubio no té alternativa, fa una oposició molt activa, però encara és desconegut per molts ciutadans. Podria passar que Pla li assegurara un càrrec important a la Diputació de València o al Consell i que Rubio cedira el seu lloc d'alcalde a un altre. En tot cas, a qui? Tothom pensa en Alborch, però ella no deixa entreveure cap mena d'il·lusió.

Ciprià Ciscar

Carme Alborch

Inmaculada Rodríguez Piñero

Salvador Ordóñez

AJUNTAMENT D'ALACANT
A COLP D'ENQUESTA

Potser contagiats per les disputes entre zaplanistes i campsistes, el PSPV-PSOE d'Alacant està també del tot dividit. Tant que és dirigit per una gestora encapçalada per l'expresident de les Corts valencianes, Antoni Garcia Miralles.

Ferraz ha decidit estalviar-se el procés de primàries –pot fer-ho en els municipis que superen els 50.000 habitants– i busca cap de cartell conegut, capaç de destronar el PP, que tampoc no especifica quin serà el candidat. De les tres grans ciutats en mans del PP, és Alacant on la distància entre les dues principals forces polítiques és més estreta.

La direcció federal del partit, després de conèixer els resultats d'una enquesta ciutadana, va proposar l'exalcalde Àngel Luna –era el més valorat entre els possibles candidats–, però aquest no aspira a retornar al càrrec que va exercir entre 1991 i 1995: està ben còmode en un despatx d'advocats i tradicionalment ha estat una persona sense gaires aspiracions polítiques, amb por d'arriscar.

Àngel Luna

Juana Serna

A molta distància de Luna hi havia Juana Serna, que va arribar a presidir la gestora en plena crisi del PSPV-PSOE. Serna és esposa del fiscal en cap valencià, Ricard Cabedo, amb qui el PP manté severes diferències. Serna també tindria el suport absolut de Madrid, sobretot del secretari de política municipal, Álvaro Cuesta.

Tot seguit, a l'enquesta, apareixien Blas Bernal i Etelvina Andreu. El primer, expulsat com a portaveu a l'Ajuntament pel seu suport al pla Rabassa que beneeix el PP, està descartat; Andreu, en canvi, compta amb moltíssimes opcions. Gairebé totes, després que tampoc no aspire a ser alcalde l'actual secretari d'estat d'Universitats –i exrector de la Universitat d'Alacant–, Salvador Ordóñez, la persona que proposava el portaveu actual, Manuel de Barros.

Etelvina Andreu, actual subdelegada del Govern a Alacant, és extrovertida, bastant agradable i fa molt per ser coneguda. No té bona relació amb la premsa, però. Provenent del món universitari –treballava amb l'investigador Bernat Sòria–, no fa gaire que milita al partit. Té un handicap: la creixent inseguretad ciutadana al sud, que avui és responsabilitat seua.

Etelvina Andreu

AJUNTAMENT DE CASTELLÓ HI HAURÀ PRIMÀRIES

Els socialistes també s'estan fent un fart de fer enquestes per esbrinar quin candidat podria derrotar l'actual alcalde de Castelló de la Plana, Alberto Fabra. Tantes, que el mateix vicepresident del Consell, Víctor Campos, veí de la ciutat, ha estat interrogat telefònicament.

Dels tres grans ajuntaments populars, serà l'únic en què finalment hi haurà eleccions primàries. O potser fins i tot, ací, tampoc. Un candidat ha emergit amb força. Amb tanta, que podria no tenir oposició interna. Es tracta de l'actual subdelegat del Govern a Castelló, Juan María Calles. Una persona fins fa poc absolutament desconeguda pels ciutadans, però que avui és la veu del partit al nord del País Valencià. Un dels grans assots del president de la Diputació, Carlos Fabra, que, a més, escriu als mitjans de comunicació amb assiduitat. No és estrany, perquè, de professió, és mestre de literatura. Ha publicat un llibre de poesia, a la presentació del qual va acudir ni més ni menys que el ministre d'Administracions Públiques, Jordi Sevilla, vinculat políticament a Castelló. Sense dubte, un bon suport.

Abans havien sonat altres opcions, com ara el rector de la Universitat Jaume I (UJI), Francisco Toledo, però aquest, que no va negar ni afirmar en un principi la possibilitat d'optar a l'alcaldia, té previst continuar al capdavant de la institució docent durant més anys.

Amparo Marco, que va sonar amb força, ha perdut empena en les travesses. La proximitat a Pla n'era una bona carta de presentació. No debades és diputada autonòmica, portaveu d'Indústria socialista a l'hemicicle valencià. Professora de la UJI, és poc coneguda a la seua ciutat natal. Necessita acumular més experiència política.

Per últim, Juli Domingo, diputat provincial, també fuet de Carlos Fabra, coneix a la perfecció, i amb molta perspectiva, els ets i uts de l'agrupació local i de la situació a Castelló. És, de tots tres, la persona amb major pes intern en el si del partit.

Que els subdelegats del Govern a Castelló i Alacant puguem encapçalar sengles llistes municipals demostra fins a quin punt a la seu del PSPV-PSOE s'encomanen a l'executiu estatal.

>>> Jordi Sevilla –ministre d'Administracions Públiques sempre molt present en la vida política valenciana– repetiren al capdavant de les llistes d'Alacant i Castelló, respectivament.

A Pla no l'incomodaria, en absolut, una campanya simultània el maig del 2007. És la seua última oportunitat de presidir la Generalitat, i n'és ben conscient. Saludarà qualsevol suport, malgrat que, com en el cas de De la Vega, li puga prendre una elevada quota de protagonisme. Les forces d'esquerra, el 14 de maig del 2004, ja van superar de tres

punts el PP. Els conservadors van veure-li les orelles, al llop.

Pla, que ha unit un partit eternament trossejat –compte, en tot cas, amb la confecció de les llistes–, demostraria tenir molta *baraka* si també aconseguira fer cap al Palau de la Generalitat.

Justament com el seu líder, José Luis Rodríguez Zapatero. Temps enrere conegut com *Sosomán* i *Bambi*, avui és la figura mediàtica indiscutible del PSOE. Fins i tot n'hi fan estampetes.

Víctor Maceda

Juan María Calles

Francisco Toledo

Amparo Marco

Juli Domingo

Vora vora

7 d'octubre de 1986

Joan Mari

Aquell dia, quan feia cinc mesos de la trista derrota del Barça en la final de la Copa d'Europa de Sevilla contra l'Steaua de Bucarest, cinc formenterers fundaven la Penya Barcelonista de Formentera. Enguany l'associació viu, per tant, immersa en la celebració del seu vintè aniversari i el nom dels coratjosos pioners mereix constar en acta: Herminio Ferrer, Josep Cardona, Josep Costa, Francesc Marí i Joan Robert Masdéu. Han estat vint anys de contribució a la vida social formenterera des d'un lloc d'honor en l'associacionisme de l'illa (amb més de tres-cents socis, parlem de la principal entitat), tal com es va poder veure en l'exposició feta el desembre passat. En el seu haver queden la participació activa al costat de l'Obra Cultural Balear en la instal·lació d'un repetidor de TV3 a Formentera el mateix any 1986; el compromís en la normalització lingüística amb l'ús social del català en qualsevol comunicació interna i externa des del 1990; la condició de soci protector de la SE Formentera; la celebració de la matança del porc blanc; les visites de Ladislau Kubala i de Pep Guardiola... En el programa d'activitats destaquen, entre d'altres, la calçotada tinguda el passat 26 de març o l'esperat partit que enfrontarà les velles glòries del futbol formenterer i barceloní reunides entorn de l'Associació de Veterans de la SE Formentera i de l'Agrupació de Veterans del FC Barcelona, el pròxim 14 de maig. Amb la recent renovació de la seva directiva, la Penya Barcelonista participa en la reactivació que viu el món penyístic blaugrana des de l'arribada de Joan Laporta a la presidència del club. I per acabar, un merescut record per a la mítica seu de l'Hostal Illes Pitiüses "Ses Illes", sense la qual la festa de la cuinerada formenterera no seria igual.

joan_mari@hotmail.com